

- 7 Bestemmelserne afspejler en markant ændring af den internationale søfartsindustri's indgangsvinkel til spørgsmålet om sikring af søtransportsektoren. Det erkendes, at de muligvis vil pålægge visse kontraherende stater en væsentlig ekstrabyrde. Vigtigheden af teknisk samarbejde, som skal hjælpe de kontraherende stater med at gennemføre bestemmelserne, anerkendes fuldt ud.
- 8 Gennemførelse af bestemmelserne vil kræve fortsat, effektivt samarbejde og forståelse blandt alle parter, som anvender eller beskæftiger sig med skibe og havne, herunder skibsbesætninger, havnepersonale, passagerer, lastejere, aktører inden for skibs- og havneforvaltning samt myndigheder med ansvar for sikring på nationalt og lokalt plan. Eksisterende praksis og procedurer vil skulle revideres og ændres, hvis de ikke garanterer et tilstrækkeligt sikringsniveau. Af hensyn til øget maritim sikring vil shipping- og havneindustrierne og de nationale og lokale myndigheder skulle bære større byrder.
- 9 Der skal tages hensyn til retningslinjerne i del B i denne kode ved gennemførelsen af de sikringsbestemmelser, der opstilles i kapitel XI-2 i SOLAS 74 og i del A i denne kode. Det erkendes dog, at retningslinjernes anvendelighed kan variere afhængigt af havnens/skibets beskaffenhed, branchen og/eller lasten.
Denne kodes indhold må ikke fortolkes eller anvendes på en måde, som strider imod den fornødne respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er fastlagt i de relevante internationale instrumenter, navnlig vedrørende søfolk og flygtninge, herunder Den Internationale Arbejdsorganisations erklæring om principper og grundlæggende rettigheder på arbejdspladsen og de internationale standarder vedrørende søfolk og havnearbejdere.
- 11 I erkendelse af, at konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen fra 1965 med ændringer foreskriver, at de offentlige myndigheder skal lade udenlandske besætningsmedlemmer gå i land, mens det skib, som de ankommer med, er i havn, forudsat at reglerne vedrørende skibets ankomst overholdes, og de offentlige myndigheder ikke kan nægte dem tilladelse til at gå i land af hensyn til folkesundheden eller den offentlige orden og sikkerhed, skal de kontraherende stater, når de godkender skibes og havnefaciliteters sikringsplaner, tage i betragtning, at skibets besætning lever og arbejder om bord og har behov for landlov og adgang til velfærdstjenester på land, herunder lægebehandling.